

Vid Lärarinneklassens 25-års fest
den 9 December 1893.

Melodi: När skämtet tar ordet vid
vänskapens bord o. s. v.

Nu låt oss gemensamt en ståtelig rad
Elevförteckning upprätta
Och än illustrera ett albumblad,
Som kronan på verket skall sätta:
I lefvande fägring här ungdom och vår
Och grånade lockar kan skådas.
En tafla ur lifvet i dag som i går
Lika sann, lika sängtrogen målas.

Och säg väl, behöfde vi pedagogik
I kallet vi valde för lifvet?
Den ena en moder på plantor rik,
En ann' lärarinna de' ä gifvet.
Här stå licentiat, kandidat i vårt led
Här stå konstnärinna och kvinna
Och mången fått öfva en kvinnas sed
I kallet som uppfostrarinna.

Vi äga ju rösträtt i klasserna blott
I ständerförsamlingen icke
Och likväl gestalta vi framtidens lott
Och hoppfullt på ungdomen blicke.

För inskränkt är namnet: en kvinnoaksvän,
En fosterlandsvän är förmera
Och fosterlandsvän är förvisso ju den
Som bildningsarbetet tjänar.

Ty kunde en skönare värksamhet än
Oss ges än vi äga den redan!

Vi känna ej namn på en bättre än den
Som gafs oss tju'fem vintrar sedan.

Och lefva vi än tjugufem varar till
Studentskorna blifvit doktorer
Gud vet om en enda af oss likväl vill
Med dem byta embetsfunktioner.

Ty kifvas där många om läkaretjänst
I landets förmögna kommuner

Blir ej deras bana mer solbeglänst,
Mer lysande än pedagogens.

Att hjälpa upp saken och gifta sig rikt
Skall kanske ej lyckas för alla
Och hvem vill för öfrigt geschäfta med slikt,
Som olyckligt kunde utfalla.

Nej, prisa jag vill fostrarinna ditt lif,
Du valt bästa kall uppå jorden
Och får du än stundom bevitna ett kif
Du fredstiftarinna är vorden.

Ett sällare lif kan ej lefoas än ditt
Din rikdom all annan uppväger,
I friska och blomstrande barnens midt
Båd' hälsa och ungdom du äger.

H:fors, J. Simelii arfv. boktryckeri aktiebolag, 1893.

